Kraków, dnia 15 maja 1948 r.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 10

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

PRZEDRUKI:

Dział urzędowy

Poz. 165.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 14 maja 1948 r.

w sprawie zakazu polowania na zające szaraki na terenie gromad Benczyn i Śleszowice w powiecie wadowickim.

Na podstawie art. 108 pkt b. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) oraz na zasadzie art. 51 pkt b. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i § 1 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i R. R. z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3 z 1933 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ze względu na zupełny zanik stanu zajęcy zabraniam w powiecie wadowickim na terenie gromad, Benczyn i Śleszowice — polowania na zające szaraki.

§ 2.

Zakaz polowania na powyższym obszarze wydaje się na okres czasu od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 15 stycznia 1949 r.

§ 3.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia ulega na podstawie art. 77 pkt 3 wymienionego wyżej prawa łowieckiego, karze grzywny do 5.000 zł oraz karze aresztu do 6 tygodni. Do karania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej. Zarazem władza na podstawie art. 83 ust. 2 tegoż prawa, orzeknie konfiskatę broni, za pomocą której dokonano wykroczenia.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim i traci moc obowiązującą z dniem 15 stycznia 1949 r.

Wojewoda:
w z. **Stanisław Przybysz**
Wicewojewoda

Poz. 166.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 12 maja 1948 r.

o ogłoszeniu przedsiębiorstw skreślonych z wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Wobec upływu czasokresu zakreślonego przepisem par. 61 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zarządzam na zasadzie par. 51 ust. 1 tegoż rozporządzenia ogłoszenie IX wykazu przedsiębiorstw, które po myśli przepisów par. 47 wyżej wymienionego rozporządzenia w następstwie stwierdzonego w postępowaniu wyjaśniającym i odwoławczym braku warunków do zastosowania co do nich ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), zostały postanowieniem Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie i Głównej Komisji w Warszawie skreślone z ogłoszonego w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw:
St. Kowalczyk

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 12 maja 1948 r.

Wykaz Nr IX.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Krak. Dziennik Wojew. numer — poz. data	Repertorium	Data postanowienia skreślenia w myśl § 47 a rozp. Rady Min. z 30.I.1947 (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62
1.	Zakłady Przemysłowo-Handlowe »Tęcza« S-ka z o. o. w Krakowie, ul. Czarnowiejska 72 74	21—109 1 listopada 1946 5—10 1 lutego 1947	A. 22 46 A. 154 47	17 października 1947
2.	Warsztaty Stolarskie »Lignum« w Krakowie, Zabłocie 43	20—100 15 października 1946	A. 227/47	12 grudnia 1947
3.	Fabryka Sukna Maks. Polaczek w Białej Krakowskiej, Pl. Wolności 8 i 9	10—37 31 marca 1947	A. 199/47	16 grudnia 1947
4.	Krakowska Fabryka Kleju i Wyrobów Chemicznych w Krakowie, Kobierzyńska 2	27—151 15 grudnia 1946	A. 222 47	16 stycznia 1948
5.	Zakłady Przemysłowe Br. Bilczewscy Kęty pow. Biała Krakowska	5—10 1 lutego 1947	A. 161/47	23 stycznia 1948
6.	Cegielnia Parowa Antoni Ślusarczyk w Zatorze	1 1 1 stycznia 1947	A. 138 47	20 lutego 1948
7.	Młyn Wodny »Fortuna« w Słomnikach pow. Miechów	24—122 15 listopada 1946	A. 57/46	26 lutego 1948
8.	Tartak Parowy Br. Leon i Izak Ablöser w Piwnicznej pow. N. Sącz	10—37 31 marca 1947	A. 236/47	5 marca 1948

Poz. 167.

OKÓLNIK Nr 15/Sm/48

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 3 maja 1948 r., Nr S. A. II-5-96/48

w sprawie współpracy organów wykonawczych Związków Samorządowych z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych w zakresie ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicia.

Do
Obywateli Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (wszystkich) na terenie Województwa Krakowskiego.

Wojewódzka Rada Narodowa w Krakowie na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 1947 r. powzięła jednogłośną uchwałę uznającą potrzebę i konieczność ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicie i zgodnie z okólnikiem Rady Państwa z dnia 27 czerwca 1947 r. zaleciła wszystkim rolnikom dokonywania ubezpieczeń ziemiopłodów od gradobicia na zasadach umownych.

Opierając się na powyższej uchwale Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, poszczególne Powiatowe Rady Narodowe na terenie Województwa Krakowskiego podjęły w roku bieżącym uchwały o powszechności ubezpieczeń ziemiopłodów od gradobicia.

Powzięte przez poszczególne Powiat. Rady Narodowe uchwały o powszechności ubezpieczeń ziemiopłodów od gradobicia między innymi nakładają na Organy wykonawcze miejskich i gminnych Związków samorządowych obowiązek współpracy z Inspektorem Powiatowym PZUW, mającej na celu wykonanie tych uchwał.

Zadania współpracy polegają na:

1) niezwłocznym podaniu do wiadomości w sposób przyjęty w danej gminie uchwały o powszechnym ubezpieczeniu gradowym wszystkim posiadaczom gospodarstw rolnych;
2) uświadamianie właścicieli gospodarstw rolnych o konieczności i celowości ubezpieczeń ziemiopłodów od gradobicia;

3) dopilnowania, by przeprowadzenie tej uchwały nastąpiło w terminie jak najkrótszym i objęło wszystkich posiadaczy gospodarstw rolnych;
4) udzielaniu wszelkiej pomocy i wyjaśnień przedstawicielom PZUW, dokonywującym spisów wniosków gradowych;
5) obowiązku ścisłej współpracy i pomocy Ob. Ob. Sołtysów przy spisywaniu wniosków gradowych upoważnionym do tego przez PZUW osobom.

Obywatele Przewodniczący interesowanych Wydziałów Powiatowych zechcą wydać zarządzenia w tym przedmiocie i przypilnować, by uchwały Powiatowych Rad Narodowych o powszechnym ubezpieczeniu gradowym były realizowane.

Wojewoda:
w z. **Stanisław Przybysz**
wicewojewoda

Poz. 168.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 20 kwietnia 1948 r., Nr Wet. N. II-6/5/48

w sprawie zapewnienia dostawom mięsa na Fundusz Aprowizacyjny warunków odpowiadających wymogom higieny.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa

Jednym z głównych zadań Funduszu Aprowizacyjnego jest gromadzenie i rozprowadzanie mięsa przeznaczonego dla zaopatrzenia świata pracy. Celem zapewnienia tym dostawom mięsa warunków odpowiadających wymogom higieny ustala się następujące zasady w porozumieniu z oddziałem Funduszu Aprowizacyjnego w Krakowie i w oparciu o wytyczne, jakie ten Oddział otrzymał od swej Centrali.

1) Na rzecz Funduszu Aprowizacyjnego Oddział w Krakowie będzie z terenu województwa krakowskiego przyjmowane tylko mięsa pochodzące z uboju w rzeźniach I i II kat., posiadających chłodnie, a więc z rzeźni w Białej Krakowskiej, Krakowie, Tarnowie, Brzesku, Nowym Sączu, Oświęcimiu, Zakopanem i Żywcu. Z innych rzeźni mięso na rzecz Funduszu Aprowizacyjnego przyjmowane nie będzie.

2) Dla zapewnienia mięsu odpowiedniej trwałości i przygotowania do transportu winno ono być po uboju przechłodzone przez okres przynajmniej 24 godzin. Wykonania tego winien dopilnować lekarz wet. kierownik rzeźni.

3) Na mięso przeznaczone na Fundusz Aprowizacyjny lekarz wet. winien wystawiać oddzielne świadectwa wywozowe. Świadectwo należy zaopatrzyć w adnotację „mięso przeznaczone na Fundusz Aprowizacyjny".

4) Zwraca się również uwagę na dopilnowanie należytego oczyszczania tusz mięsa wieprzowego i wyłuszczania gałek ocznych.

5) Na rzecz Funduszu Aprowizacyjnego będzie przyjmowane tylko mięso transportowane do Krakowa wagonami, lodowniami lub samochodami specjalnie do przewozu mięsa przystosowanymi. Przy wydawaniu mięsa z chłodni i załadowaniu, lekarze weterynaryjni zwrócą specjalną uwagę na środek przewozowy. Auta używane do przewozu mięsa muszą mieć urządzone trwałe budy lub też okrycie ze wszystkich stron i od góry płótnem nieprzemakalnym rozpiętym na kabłąkach. Samo wnętrze auta musi być czyste. Na dnie należy ułożyć drewnianą kratę, dalej czyste płótno nieprzemakalne i czyste płótno białe lub arkusze białego papieru. Na tym dopiero może być ułożone mięso. W ten sam sposób mięso należy nakryć dla ochrony w czasie przewozu od zanieczyszczenia. Razem z mięsem nie wolno przewozić ludzi, jak również wszelkich przedmiotów, które by mogły spowodować zanieczyszczenie mięsa lub udzielić mu zapachu. Na te rzeczy winien zwracać uwagę lekarz weterynaryjny — kierownik rzeźni nie dopuszczając do załadowania w nieodpowiednich warunkach.

Powyższe zasady należy podać do wiadomości wszystkich zainteresowanych, a więc tak lekarzom weterynaryjnym obsługującym rzeźnie I i II kat., lekarzom weterynaryjnym w innych rzeźniach, oglądaczom zwierząt rzeźnych i mięsa oraz przedsiębiorcom. Nadzór ogólny należy do powiatowego lekarza weterynaryjnego (Naczelnika Wydziału Weterynaryjnego Zarządu Miejskiego w Krakowie).

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
Naczelnik Wydziału

Poz. 169.

PISMO OKÓLNE Nr 20/Sm/48
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1948 r., Nr S. A. II-2-167/47

w sprawie tymczasowego zaopatrzenia emerytalnego b. pracowników samorządowych repatriantów.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych
i Ob. Ob. Prezydentów miast: Krakowa, Tarnowa, N. Sącza.

Załączone wyjaśnienie Ministerstwa Adm. Publ. jako zasadnicze w dziedzinie wymiaru zaopatrzeń emerytalnych dla samorządowców repatriantów ze wschodu, Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
Dr Z. Pajdak
Kierownik Oddziału

Załącznik Warszawa, dnia 23 lutego 1948 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Ministerstwo Administracji Publicznej
L. dz. III. SO. 6673-41-30/47
Tymczasowe zaopatrzenie emerytalne b. pracowników samorząd. repatriantów.

Do
Urzędu Wojewódzkiego
Wydział Samorządowy w Krakowie

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 września 1947 r. L. dz. SA. II. 2-167/47, w sprawie objętej nagłówkiem Ministerstwo wyjaśnia, że zaliczkowe zaświadczenia emerytalne dla pracowników, wdów i sierot po pracownikach samorządowych z terenów znajdujących się poza granicami Państwa oblicza się do chwili ukazania jednolitej ustawy emerytalnej dla pracowników samorządowych — na podstawie ustawy emerytalnej dla pracowników państwowych z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160).

W związku z powyższym prawo do zaopatrzenia emerytalnego nabywa pracownik, który posiada warunki przewidziane w art. 9 ustawy emerytalnej.

Trwała niezdolność do pracy wynikająca w art. 9 pkt. 2, winna być stwierdzona przez komisję lekarską.

Po ustaleniu wysługi lat na podstawie art. 9, oblicza się według art. 19 uposażenie emerytalne.

Jeżeli oprócz utraty zdolności do służby, pracownik utracił również co najmniej 35% zdolności do zarobkowania, co stwierdza komisja lekarska (art. 12) za każdy z tego artykułu doliczony rok do wysługi emerytalnej wzrasta o 2% podstawa wymiaru.

Ministerstwo prosi zatem o obliczanie w sposób wyżej podany zaopatrzeń emerytalnych dla pracowników, którzy nie posiadają 15 lat nieprzerwanej służby samorządowej, a mają warunki do uzyskania zaopatrzenia według art. 9 pkt. 2 ustawy emerytalnej dla pracowników państwowych.

Naczelnik Wydziału:
w z. **Mgr B. Jezierski**
Radca

Poz. 170.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1948 r., L. SP-S V-1/22/48

w sprawie zezwolenia Komitetowi Budowy Nowego Kościoła w Ryczowie pow. Wadowice na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów powiatowych
i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Na podstawie art. 2 ust. 1) lit. b — ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) Urząd Wojewódzki udziela Komitetowi Budowy Nowego Kościoła w Ryczowie pow. Wadowice pozwolenia na przeprowadzenie w czasie od 15 maja do 31 grudnia 1948 r. zbiórki publicznej na obszarze Województwa Krakowskiego z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

1) Zbiórka prowadzona będzie przez członków Komitetu Budowy nowego kościoła w Ryczowie w formie wręczania ofiar w gotówce osobie przeprowadzającej zbiórkę, przy równoczesnym zapisaniu wysokości każdej ofiary, oraz nazwiska ofiarodawcy do książki ofiar.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele budowy nowego kościoła w Ryczowie.

3) Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powoł. Rozporządzeniem, legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki. Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę nie będą za swe czynności wynagrodzone.

4) Książki ofiar mają być przedstawione każdej powiatowej władzy administracji ogólnej, przed rozpoczęciem zbiórki, na podległym jej terenie.

5) Przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem.

6) Wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników w ciągu 1 miesiąca po ukończeniu zbiórki, w braku takiego, w jednym z dzienników wychodzących w Krakowie.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastosowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 wyżej cyt. ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ.-Polit.

Poz. 171.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 23 kwietnia 1948 r., L. SP-S V-1/4/48

w sprawie zezwolenia Katol. Uniw. Lubelskiemu na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że na podstawie art. 2 ust. 2, ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 12 lutego 1948 r. L. dz. II. P. G. 172/48 Wojewoda Lubelski decyzją z dnia 6 marca 1948 r. L. SP-S 5/101/48 udzielił pozwolenia Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu w Lublinie na przeprowadzenie w dniu 23 maja 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Państwa za wyjątkiem obszaru Ziem Odzyskanych na rzecz tego Uniwersytetu, z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

Zbiórka prowadzona będzie w formie:

1) Zbierania ofiar pieniężnych do puszek w lokalach publicznych.

2) Rozsprzedaży nalepek w cenie 10, 50 i 100 zł, oraz na zbieraniu na specjalnie w tym celu przeznaczone listy ofiarodawców przy równoczesnym zapisaniu wysokości każdej ofiary, oraz nazwiska ofiarodawcy na liście ofiar w lokalach prywatnych.

Zbiórki uliczne w wymienionych wyżej wypadkach są wyłączone.

Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powoł. Rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastosowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ.-Polit.

Poz. 172.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWODZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 20 kwietnia 1948 r., L. SP-S V-1/12/48

w sprawie udzielenia Zarządowi Stowarzyszenia „Liga Morska“ w Warszawie pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
wszystkich Starostw Powiatowych
w Województwie Krakowskim oraz
do Zarządu Miejskiego — Wydział Administracyjny w Krakowie.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 23 marca 194 8r. L. dz. II PP. 1004/48 Prezydent m. st. Warszawy pismem z dnia 7 kwietnia 1948 r. L. dz. 015—2801/48 udzielił Stowarzyszeniu wyższej użyteczności publicznej pn. „Liga Morska“ pozwolenia na przeprowadzenie w czasie o d dnia 23 do 30 czerwca 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Państwa podległym zarządowi Ministerstwa Administracji Publ. z zachowaniem przepisów powołanej wyż. ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra

Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzenia zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

1) Zbiórka prowadzona będzie w formie: a) kwesty ulicznej do puszek zamkniętych w zamian za znaczek kwestarski, b) rozsprzedaży nalepek okiennych w cenach 20, 50 i 100 zł w instytucjach państwowych, samorządowych i prywatnych za zgodą władz tych instytucji, c) zbieranie ofiar pieniężnych na indywidualne i zbiorowe listy ofiarodawców.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele związane z działalnością Stowarzyszenia.

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ.-Polit.

Poz. 173.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 3 maja 1948 r., Nr A. C. IV/1/7/48

w sprawie podwyższenia opłat za czynności Urzędów Stanu Cywilnego i Władz Nadzorczych.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) (w obrębie Województwa Krakowskiego).

W Dzienniku Ustaw R. P. z 22 kwietnia 1948 r. Nr 21, ogłoszone zostało pod poz. 150 Rozporządzenie Ministrów Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z 23. III. 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o taryfie opłat za czynności Urzędów Stanu Cywilnego i Władz Nadzorczych.

Rozporządzeniem tym podwyższono wszystkie obowiązujące dotychczas na podstawie Rozp. Minist. Adm. Publ. z 9. XI. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 362) stawki powyższych opłat, a nadto wprowadzono obowiązek opłaty za zezwolenie na sporządzenie spóźnionego aktu zejścia.

O tym należy niezwłocznie powiadomić wszystkie Urzędy Stanu Cywilnego w powiecie z tym, że będące w mowie Rozporządzenie z 23. III. 1948 r. weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 22 kwietnia 1948 r.

Ściągnięte od interesowanych opłaty za czynności Władz Nadzorczych I i II Instancji należy — tak jak dotychczas — wpłacać w miejscowo właściwej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej Dział II § 8 do dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego i dowód wpłaty przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.

Za Wojewodę:
Dr A. Banach
Naczelnik Wydziału

Poz. 174.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 7 maja 1948 r., L. SP. S. V-1/11/48

w sprawie udzielenia Stowarzyszeniu pn.: „Opieka nad Oświęcimem“ zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych w Województwie Krakowskim oraz do Zarządu Miejskiego Wydział Administracyjny m. Krakowa.

Na podstawie art. 2 ust. 2 z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 23 marca 1948 L. dz. II. PP. 340/48. Urząd Wojewódzki zezwala Zarządowi Stowarzyszenia pn.: „Opieka nad Oświęcimem“ z siedzibą w Krakowie, na przeprowadzenie w czasie od 7 do 14 i od 24 do 30 czerwca 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Państwa, podległym Zarządowi Ministerstwa Administracji Publicznej z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministro Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzenia zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

1) Zbiórka prowadzona będzie w formie dobrowolnych ofiar pieniężnych na listy składkowe.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele związane z działalnością Stowarzyszenia pn.: „Opieka nad Oświęcimiem“.

3) Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powoł. Rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ.-Polit.

Poz. 175.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 10 maja 1948 r.

o sprostowaniu błędów drukarskich.

Z powołaniem się na § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje się zaszłe błędy drukarskie w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3 z 1 lutego 1948 r. następująco:

W załącznikach do okólnika Nr 3/Sm/48 Urzędu Wojewódzkiego z dnia 19 stycznia 1948 r. L. S. A. II-5-206/48 w sprawie ubezpieczeń samorządu terytorialnego na stronie 42 w punkcie B I i II:

zamiast „4,5%, 9% 15%, 30%, 30%, 45%"
winno być „4,5‰, 9‰, 15‰, 30‰, 30‰, 45‰",
na stronie 43 w punkcie C I i II zamiast 1%, 10%, 5%, 15%, 10%, 20%, 20%, 1%, 10%, 2%, 20%, 10%, 20%",
winno być „1‰, 10‰, 5‰, 15‰, 10‰, 20‰, 20‰, 1‰, 10‰, 2‰, 20‰, 10‰, 20‰",
na stronie 43 w punkcie D zamiast „80%, 68%"
winno być „80‰, 68‰".

Za Wojewodę:
Dr Józef Nowak
Kierownik Oddziału

Poz. 176.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 26 kwietnia 1948 r.

o likwidacji biura mierniczego przysięgłego śp. inż. Tadeusza Kańskiego w Andrychowie.

Na zasadzie § 50 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 czerwca 1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928, poz. 454) Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że dnia 14 marca 1948 r. zmarł nagle mierniczy przysięgły z Andrychowa śp. inż. Tadeusz Kański.

Zarządzenie o likwidacji biura przekazano Oddziałowi Administracji Miernictwa przy Wydziale Pomiarów.

Za Wojewodę:
Inż. Kazimierz Butkiewicz
Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 177.

OBWIESZCZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA
z dnia 23 kwietnia 1948 r.

o obowiązku utworzenia komitetów domowych w nieruchomościach mieszkalnych.

Na podstawie art. 27 ust. (1) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) Miejska Rada Narodowa w stoł. król. mieście Krakowie uchwałą z dnia 3 marca 1947 r. o ustanowieniu komitetów domowych w stoł. król. mieście Krakowie (Gaz. Urz. Z. M. Nr 3, poz. 26) powołała do życia na terenie miasta Krakowa komitety domowe, jako czynnik kontroli i pomocy społecznej w sprawach publicznej gospodarki lokalami. Uchwała ta oraz regulamin komitetów domowych zostały ogłoszone w Gazecie Urzędowej Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie oraz w miejscowej prasie. Ponieważ jednak stwierdziłem, że nie we wszystkich nieruchomościach mieszkalnych działają komitety domowe, co utrudnia miejskim władzom kwaterunkowym gospodarowanie lokalami, przypominam, że powołanie komitetów domowych jest obowiązkowe i równocześnie wzywam do powołania komitetów we wszystkich nieruchomościach mieszkalnych, w których ich dotychczas nie utworzono, najpóźniej w terminie do dnia 31 maja 1948 r. na następujących zasadach:

1. Komitety domowe tworzy się we wszystkich nieruchomościach mieszkalnych, posiadających nie mniej niż 3 lokatorów głównych, nie licząc właściciela, zarządcy i dozorcy nieruchomości, z wyjątkiem nieruchomości mieszkalnych, wyłączonych spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie przepisów szczególnych.

2. Komitet domowy składa się z trzech ewent. pięciu członków, wybranych przez ogólne zebranie mieszkańców nieruchomości. Właściciel i zarządca realności nie mogą wchodzić w skład komitetu. Komitet domowy wybiera spośród siebie większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę na okres 1 roku, przy koniecznej obecności wszystkich członków tego komitetu. Członkowie komitetu domowego pełnią funkcję honorowo.

3. Celem komitetów domowych jest dopilnowanie, ażeby przepisy, dotyczące publicznej gospodarki lokalami w mieście Krakowie, były należycie wykonywane przez mieszkańców poszczególnych nieruchomości, jak również przez zarządców domów i osoby, prowadzące meldunki. W szczególności zadaniem komitetów domowych jest udzielanie władzom kwaterunkowym odpowiedzi, informacji, opinii itp., oraz przedstawianie swych postulatów i spostrzeżeń w sprawach, należących do zakresu działania komitetu domowego, nadto współdziałanie z właścicielem wzgl. z zarządcą nieruchomości w kierunku sprawiedliwego i proporcjonalnego rozdziału wszystkich świadczeń dodatkowych.
4. Nazwiska i imiona członków komitetu domowego powinny być wywieszone na widocznym miejscu w sieni nieruchomości.

Przeciwko niestosującym się do wyżej powołanej uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 3 marca 1947 r. będą stosowane środki przymusowe, przewidziane art. 45 do 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342), zmienionego rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 624) i z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz dekretami z dnia 26 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 284) i z dnia 28 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84).

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Poz. 178.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 4 maja 1948 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), zmienionego ustawami z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 293), z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350), z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) i dekretem z dnia 3 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 130), po wysłuchaniu opinii kolegium Zarządu Miejskiego i Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie, ustalam następującą taryfę maksymalną dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa:

§ 1. 1. W obrębie obszaru miasta Krakowa należytość wynosi:

1) za użycie dorożki samochodowej z miejsca postoju za:
   a) pierwszy kilometr jazdy zł 120
   b) każde następne rozpoczęte 250 m „ 20
2) za każde rozpoczęte 10 min. czekania „ 100

2. Za jazdę w nocy (od godz. 22 do godz. 6) dolicza się 50% do należytości, określonych w ustępie 1.

§ 2. Niestosujący się do niniejszego zarządzenia będą karani w drodze administracyjnej po myśli art. 126 wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) grzywną do 50.000 zł lub aresztem do 14 dni. Niezależnie od powyższych kar, może być po myśli art. 128 tego rozporządzenia orzeczone odebranie koncesji.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1948 r.

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIE PRZETARGU

Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniu 7. VI 1948 r. o godz. 10-tej odbędzie się w gmachu Starostwa w Bochni (pokój nr 20), publ. przetarg ofert pisemnych na dzierżawę obwodu rybackiego nr XVII rzeki Wisły, obejmującego grom.: Wola Batorska, Tarnówka, Zabierzów od znaku kilometrowego nr 103, do znaku kilometrowego nr 114 koło Niepołomic.

Dzierżawa rozpoczyna się z dniem 7 czerwca 1948 r. i trwać będzie przez 10 lat do 1 kwietnia 1959 r.

Do obowiązków dzierżawcy między innymi należy:
1) złożenie kaucji w wysokości 1-rocznego czynszu;
2) płacenie czynszu z góry w ciągu miesiąca kwietnia każdego roku;
3) obowiązkowe zarybienie obwodu rybackiego wartości wg wskazówek Urzędu Wojewódzkiego;

4) utrzymywanie strażnika rybackiego itp.

Wadium licytacyjne w wysokości 1.500 zł należy złożyć w kasie Skarbowej w Bochni przed rozpoczęciem przetargu.

Pisemne oferty na dzierżawę obwodu rybackiego nr XVII rzeki Wisły z podaniem wysokości ofiarowanego czynszu rocznego należy w zamkniętych i opieczętowanych kopertach wnosić do Starostwa w Bochni (pokój nr 20), za potwierdzeniem odbioru najdalej do dnia 7 czerwca, godzina 9-ta.

Bliższych wyjaśnień w sprawie warunków przetargu i dzierżawy obwodu rybackiego nr XVII rzeki Wisły udzieli Starostwo w Bochni w godzinach urzędowych.

Starosta powiatowy
w z. **Telichowski**
Wicestarosta.

OGŁOSZENIA
o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów.

Tatara Józef, syn Jana i Heleny z Wątrobów, zam. w Krzeszowie nr 381, pow. Żywiec, zgłasza zabranie mu przez Niemców w 1940 r. książki inwalidzkiej nr T/14/7, wydanej przez Starostwo Powiatowe, Referat Inwalidzki w Wadowicach.

Litwiński Piotr, urodz. 8. XI. 1925 r., a zamieszkały w gminie Łososina Dolna, pow. Nowy Sącz, zgłasza zgubę karty rejestracyjnej, wydanej przez Rejonową Komendę Uzupełnień Nowy Sącz w 1945 r.

Nykiel Eugeniusz, z gromady Polanka Wielka, gmina Osiek, pow. Biała Krakowska, zgłasza zgubę dowodu osobistego oraz karty rejestracyjnej, wydanej przez R. K. U. Biała Krakowska.

Kamiński Józef, ur. 5. VII. 1927 r. w Gorzeniu Dolnym, zagubił 3 maja 1948 r. kartę rejestracyjną 760/Zz, wystawioną dnia 25 maja 1945 r. przez R. K. U. w Wadowicach.

Zdanowski Jan, ur. 28. VII. 1920 r., zamieszkały w Mszanie Dolnej nr 507, zgłasza zgubę karty rejestracyjnej nr 2219, wydanej przez R. K. U. Nowy Sącz.

Wyrwa Jan, ur. 8. VIII. 1891 r., syn Jana, zamieszkały: Sucha — Role nr 166, p. t. Sucha, pow. Żywiec, unieważnia książkę inwalidzką nr 1562 z 5. II. 1929 r., wydaną przez Starostwo Pow., Ref. Inwal. Nowy Sącz.

Fresztęger Tadeusz, zam. w Izdebniku nr 226, zgłasza zgubę karty rowerowej na 1948 r., wystawionej przez zarząd gminny w Kalwarii, pow Wadowice.

Czekaj Franciszek, zam. w Krakowie, ul. Czyżyńska 156, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy nr 10292, wydanego w 1945 r. przez Urząd Wojewódzki w Krakowie.

Giza Tadeusz, ur. 11. IV. 1916 r., a zamieszkały w Małych Bronowicach, ul. Gen. Zielińskiego 17, zgłasza zagubienie: 1) zaświadczenia wojskowego wydanego przez R. K. U. Kraków-miasto; 2) karty służbowej, wydanej przez Państwowe Zakłady Graficzne w Krakowie, ul. Wielopole 1; 3) karty rejestracyjnej na motocykl wydanej przez Urząd Wojewódzki w Krakowie w 1948 r.

Bank Gospodarstwa Kraj. Oddział Biała Krakowska, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej na samochód N-A 16158 wydanej przez Urząd Woj. Krakowski w 1948 r.

Makowska Katarzyna, ur. 3. VII 1896 r., a zamieszkała w Zakopanem, zgłasza skradzenie jej legitymacji nr 345, wystawionej przez Wydział Pow. Nowy Targ, upoważniającej do zniżki kolejowej.

Bywalec Czesław, zam. w Zawoji nr 1066, pow. Wadowice, zgłasza zagubienie dowodu osobistego, wystawionego przez zarząd gminny w Zawoji, oraz karty rejestracyjnej wystawionej przez R. K. U. w Wadowicach.

Witalski Stanisław, zamieszkały w Krakowie, ul. Józefińska 5, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej wraz z prawem własności na motocykl marki „Iol" Nr Kr. 0030.

Jaworski Antoni, zamieszkały w Krakowie, ul. Zyblikiewicza 5/133, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy Nr 21151 na prowadzenie samochodów, wydanego przez Urząd Wojewódzki Krakowski w dniu 3 VIII. 1947 r.

Fluder Jan, zamieszkały w Gilowicach Nr 294, pow. Żywiec, zgłasza zgubę Tymczasowego Dowodu Tożsamości Konia opiewające na jego nazwisko. Dowód zarejestrowany był w Zarządzie Gminnym w Gilowicach.

PRZEDRUKI:

PISMO OKÓLNE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 stycznia 1948 r. (Nr Wet. 2—III—5/1—47 r.)

w sprawie zgłaszania chorób ryb i kontroli materiału zarybieniowego.

Na podstawie Uchwały Rady Ministrów z dnia 5 października 1947 r. Dyrekcja P. I. W. w Puławach zorganizowała następujące Zakłady Chorób Ryb:

1. Zakład Chorób Ryb w Warszawie, ul. Rakowiecka 8, dla obsługi województw: warszawskiego, białostockiego i olsztyńskiego.
2. Zakład w Bydgoszczy, ul. św. Trójcy 35 dla województw: pomorskiego, gdańskiego i szczecińskiego.
3. Zakład w Puławach P. I. W. dla województw: lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego.
4. Zakład w Krakowie, Plac Inwalidów 8, dla województw: rzeszowskiego i krakowskiego.
5. Zakład w Opolu, ulica Garncarska 1, dla Województw: śląsko-dąbrowskiego, wrocławskiego i poznańskiego.

Na podstawie dotychczasowej działalności tych zakładów, badających stan zdrowotny ryb, stwierdza się, co następuje:

1. W gospodarstwach stawowych karpiowych co najmniej w 50% występuje posocznica karpi. W wielu wypadkach materiał obsadowy dostarczony do innych gospodarstw stawowych jest przyczyną zakażenia innych obsad macierzystych, powodując straty wahające się w granicach od 20—80%.
   Prócz posocznicy istnieją jeszcze inne choroby jak daktylogiroza, choroby sporowcowe i inne, które również przyczyniają się w znacznym stopniu do obniżania ogólnej produkcji.
2. Ryby jeziorowe dotknięte są szeregiem chorób, które niszczą przede wszystkim najszlachetniejsze gatunki ryb handlowych, a mianowicie: lina, sielawę, sandacza, węgorza, szczupaka, okonia i inne.
3. Największym niebezpieczeństwem w rzekach jest masowe śnięcie najcenniejszych naszych ryb łososiowych (łosoś, troć, pstrąg), z powodu wrzodzienicy i kołowacizny.
   Do tego dochodzą śnięcia w rzekach z powodu zanieczyszczeń ściekami fabryk.

Celem uniknięcia strat z powodu rozprzestrzenienia się chorób ryb, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych nakłada obowiązek:

1. Zgłaszania wszystkich wypadków pojawienia się chorób i śnięć ryb do właściwych zakładów chorób ryb.
2. Poddawanie kontroli sanitarnej materiału obsadowego, produkowanego w gospodarstwach stawowych, przyjeziorowych i ośrodkach zarybieniowych przez właściwe zakłady.
3. Posiadanie świadectwa zdrowia wydanego przez właściwy zakład chorób ryb przy obrocie rybą hodowlaną i materiałem obsadowym.

Niniejsze pismo nie narusza w niczym przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 lipca 1937 r. o włączeniu posocznicy karpi do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i zwalczania tej choroby (Dz. U. R. P. nr 57, poz. 475).

Minister:

J. Dąb-Kocioł

INSTRUKCJA

Ministra Skarbu

z dnia 8 listopada 1947 r.

dla władz i urzędów państwowych

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu nr 45, poz. 355)

w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw, wydana w związku z art. 7 pkt 1) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 107).

§ 1. Opłata skarbowa należna w myśl pozycji 1 i 2 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych od podań, protokółów zastępujących podania, załączników oraz świadectw ma być uiszczona znaczkami skarbowymi z wyjątkiem tych świadectw, od których opłata przekracza 2.000 zł. Opłatę skarbową od tych świadectw uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego.

§ 2. 1. Celem uiszczenia opłaty od podania lub protokółu zastępującego podanie, strona powinna nakleić znaczki skarbowe w miarę możności na przedniej stronie pisma. Wartość tych znaczków ma się równać sumie opłat przypadających od podania i załączników.

2. Wysokość opłat należy obliczyć na podstawie pozycji 1 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych z uwzględnieniem przepisów podatkowych nr 1—4 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, zwolnień przewidzianych w przepisach dodatkowych do poz. 1. Cz. II Tabeli oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

§ 3. 1. Znaczki skarbowe na podaniu nie powinny być kasowane prywatnie (art. 7 pkt 1 dekretu). Jeżeli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu, nie należy żądać powtórnego uiszczenia należnej opłaty.

2. W razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego kasowania, należy przesłać pismo ze znaczkiem Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych w Łodzi, ul. Dowborczyków 18 do ekspertyzy. Wynik ekspertyzy zadecyduje o dalszym postępowaniu.

§ 4. 1. Urzędnik biura podawczego przyjmujący podanie, po stwierdzeniu, że podanie to podlega opłacie skarbowej, wzywa składającego podanie do dostarczenia znaczków skarbowych odpowiedniej wartości. Dostarczone znaczki po stwierdzeniu, że nie były uprzednio użyte, odklejone, podrobione ani przerobione, należy nakleić w miarę możności na przedniej stronie pisma.

2. Naklejone znaczki skarbowe urzędnik biura podawczego kasuje przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż w ten sposób, aby kreski znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkiem, bądź też w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem tak, aby część pieczęci lub kasownika znajdowała się na papierze poza znaczkami.

§ 5. Powtórnego skasowania znaczków dokonuje urzędnik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku daty załatwienia podania w ten sposób, ażeby część daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

§ 6. Załatwienie podania może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty skarbowej, chyba, że na podstawie przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej podanie to jest wolne od opłaty, bądź nie podlega opłacie skarbowej albo zachodzą wyjątkowe okoliczności (§ 7) uzasadniające konieczność załatwienia podania pomimo braku opłaty skarbowej. Podstawę prawną zwolnienia należy podać na podaniu w formie „Zwolniono w myśl poz. .... Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). — §... rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia ...... 1947 r. Dz. U. R. P. nr .... poz. ....)".

§ 7. Załatwienie podania, pomimo braku należnej opłaty skarbowej może nastąpić tylko w przypadkach następujących (art. 7 pkt 1 dekretu w związku z art. 165 ust. 4 dekretu o postępowaniu podatkowym):

1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony;

2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin;

3) jeżeli osoba zamieszkała za granicą wniosła podanie bez pośrednictwa konsula polskiego.

§ 8. Jeżeli wniesiono podanie za pośrednictwem poczty lub innego organu doręczającego lub drogą telegraficzną — bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub w kwocie niższej, urzędnik biura podawczego umieszcza na tym piśmie adnotację „Opłaty skarbowej nie uiszczono" lub „Opłatę skarbową uiszczono tylko w kwocie ..... zł" i zaopatruje ją datą i podpisem.

§ 9. Urzędnik mający załatwić takie podanie po ustaleniu, że od złożonego podania i załączników należy się opłata skarbowa, której nie uiszczono lub uiszczono w kwocie za niskiej oraz, że nie zachodzą przypadki wymienione w § 7 — zwraca kancelarii podanie z adnotacją „Kancelaria wezwie .... do uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie .... zł na wzorze nr 1".

§ 10. Kancelaria sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej (wzór nr 1) i wysyła je jako zwykłą przesyłkę pocztową bez dowodu doręczenia i bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi a na podaniu umieszcza pod poleceniem uwagę „Wysłano dnia ...." i składa je do terminarza. Jeżeli po upływie dwóch tygodni od dnia wysłania wezwania strona nie uiści żądanej opłaty, należy podanie złożyć do akt.

§ 11. W przypadkach wymienionych w § 7 pkt 1) i 2) urzędnik załatwiający podanie uzasadnia na podaniu konieczność załatwienia oraz umieszcza adnotację: „Kancelaria wezwie ..... do uiszczenia opłaty skarbowej .... zł na wzorze nr 2".

§ 12. 1. Kancelaria sporządza wezwanie w dwóch egzemplarzach na druku w formie karty pocztowej (wzór nr 2), wciąga wezwanie do zapisku (wzór 3) i doręcza stronie jeden z tych egzemplarzy za dowodem doręczenia. W przypadku doręczenia wezwania za pośrednictwem poczty, należy wysłać wezwanie jako przesyłkę poleconą za zwrotnym poświadczeniem odbioru bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi. Po wysłaniu wezwania kancelaria umieszcza na podaniu poniżej adnotacji (§ 11) uwagę: „wysłano dnia ..... poz. bież. zapisku ....", zaopatruje w podpis i zwraca je urzędnikowi załatwiającemu sprawę; taką samą adnotację umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania oraz w zapisku w rubryce 4 umieszcza datę wysłania wezwania na kwotę.

2. Drugie egzemplarze wezwań wzoru Nr 2 kancelaria przechowuje w terminarzu (§ 10). Nadchodzące dowody doręczenia należy dołączyć do odnośnych wezwań.

3. Jeżeli strona po upływie dwóch tygodni od doręczenia wezwania nie dostarczyła żądanych znaczków skarbowych, kancelaria umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania przechowywanym u siebie uwagę: „opłaty do dnia .... nie — uiszczono — w całości — tylko .... zł" zaopatruje tę uwagę w podpis i po wypełnieniu rubr. 6 zapisku przesyła do przymusowego ściągnięcia opłaty przez właściwy urząd skarbowy.

4. Zapisek wzór nr 3 zakłada się na każdy rok kalendarzowy.

§ 13. W przypadku załatwienia podania, pomimo nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej, z przyczyny wymienionej w § 7 pkt 3) — odpowiedź na podanie należy przesłać temu Konsulatowi R. P., w którego okręgu strona ma zamieszkanie lub siedzibę i podać wysokość należnych opłat. Konsulat doręcza odpowiedź stronie, pobierając równocześnie należne opłaty.

§ 14. 1. Po dostarczeniu znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 10 kancelaria postępuje w sposób wskazany w § 4, po czym przekazuje podanie urzędnikowi, właściwemu do załatwienia.

2. W przypadkach dostarczenia znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 12, kancelaria nakleja znaczki na drugim egzemplarzu wezwania, kasuje znaczki, w sposób określony w § 4, umieszcza na znaczkach datę skasowania i równocześnie odnotowuje w rubr. 5 zapisku datę złożenia znaczków skarbowych.

§ 15.. 1. Jeżeli, w wyniku załatwienia podania, strona ma otrzymać świadectwo urzędowe podlegające opłacie skarbowej, opłata skarbowa ma być uiszczona przed wręczeniem tego świadectwa. Obliczenia wysokości przypadającej opłaty należy dokonać na podstawie poz. 2 Cz. I Tabeli opłat skarbowych oraz Przepisów dodatkowych nr 10 i 12 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, o ile świadectwo to nie jest wolne od opłaty na podstawie nr 11, 13 i 14 przepisów dodatkowych lub rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

2. Uiszczenie opłaty następuje w przypadku: a) gdy opłata nie przekracza 2.000 zł — przez naklejenie znaczków na świadectwie i skasowanie ich pieczęcią urzędową urzędu wydającego świadectwo w sposób wskazany w § 4 ust. 2, gdy przekracza kwotę powyższą — przez uiszczenie opłaty w gotówce w kasie właściwego urzędu skarbowego. Urzędnik wydający świadectwo, poświadcza uiszczenie opłaty w znaczkach skarbowych na dotyczącym akcie, w przypadku zaś uiszczenia opłaty gotówką umieszcza adnotację na świadectwie, zaś kwit kasowy dołącza do aktu. W razie zwolnienia świadectwa od opłaty należy tak w akcie, jak i w świadectwie podać podstawę prawną zwolnienia w formie: „Zwolnione od opłaty skarbowej w myśl poz. .... lit.... Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). — § .. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia .... 1947 r. (Dz. U. R. P. nr .... poz. ....)".

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski

Załączniki:

1) wzory wezwań nr 1, 2 i 3,
2) wyciąg z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.
   1. art. 1, 2, 3, 5 ust. 1 pkt 1),
      art 6 ust. 1 pkt 1 (art. 7 pkt 1)
   2. z Tabeli opłat skarbowych
      a) Cz. I poz. 1, 2,
      b) Cz. II do poz. 1 i 2 przepis. dod. 1—14
   3. wyciąg z art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174).

Zał. do Instrukcji

Wzór nr 1
(strona pierwsza)

Zwykła

....
(Nazwa urzędu wysyłającego)

Ob. ....
....
....
(miejscowość)
ul. ....
poczta ....

Sprawa urzędowa.
Opłatę pocztową uiści adresat.
(Format kartki pocztowej).

(strona druga)

.............................., dnia .... 194.... r.

Nr ....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer).

Na podaniu z dnia .... 194.... r. w przedmiocie .... brak opłaty skarbowej w kwocie .... zł.

Znaczki skarbowe powyższej wartości należy złożyć w terminie do dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania w podanym niżej urzędzie, w przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione (art. 165 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. nr 27, poz. 107).

....
(nazwa urzędu)

podpis ....

Zał. do Instrukcji

Wzór nr 2

(strona pierwsza wezwania

Polecona
za zwrotnym poświadczeniem odbioru

....

(nazwa urzędu wysyłającego)

Ob. ....

....

....

(miejscowość)

ul. ....

poczta ....

Sprawa urzędowa

Opłatę pocztową uiści adresat.

(Format kartki pocztowej).

(strona druga wezwania)

...., dnia .... 194.... r.

Nr ....

(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer).

Na podaniu z dnia .... 194... r. w przedmiocie ....

brak opłaty skarbowej w kwocie .... zł.

Znaczki skarbowe powyższej wartości należy złożyć w podanym niżej urzędzie.

W razie niedostarczenia znaczków skarbowych w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania nie uiszczona opłata skarbowa zostanie przymusowo ściągnięta wraz z kosztami egzekucyjnymi w drodze egzekucji administracyjnej (art. 165 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. nr 27, poz. 107).

....

(nazwa urzędu)

podpis ....

(strona pierwsza poświadczenia odbioru)

(Datownik urzędu pocztowego)

Zwrotne poświadczenie odbioru

Do ....

(Nazwa urzędu wysyłającego)

....

Sprawa służbowa

(Format kartki pocztowej).

(strona druga poświadczenia odbioru)

Wezwanie .... z dnia .... 194.... r. do uiszczenia

(nazwa urzędu wysyłającego)

opłaty skarbowej w kwocie .... zł należnej od podania z dnia ....

.... Nr .... w sprawie .... otrzymałem.

...., dnia .... 194... r.

podpis ....

Wzór nr 3

ZAPISEK

wezwań z § 11 instrukcji w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw.

Nr bież.	Nr sprawy	Imię i nazwisko osoby wezwanej do uiszczenia opłaty skarbowej	Data wysłania wezwania na kwotę	Data złożenia znaczków skarbowych oraz ich wartość	Data wysłania wzoru Nr 2 do egzekucji oraz kwota egzekwowanej należności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

WYCIĄG

z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.

o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 107).

Przedmiot opłaty.

Art. 1. Opłacie skarbowej podlegają podania i pisma wymienione w „Tabeli opłat skarbowych", stanowiącej załącznik do niniejszego dekretu.

Zwolnienia.

Art. 2. 1. Wolne są od opłaty skarbowej podania i pisma, wymienione jako wolne od opłaty w części II „Tabeli opłat skarbowych".

2. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia zwalniać od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo podania i pisma, określone w art. 1, na całym obszarze Państwa lub w poszczególnych jego częściach w granicach słuszności gospodarczej.

Obowiązek uiszczenia.

Art. 3. Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nieobjętych oraz na spółkach jawnych, komandytowych i spółkach nie będących spółkami handlowymi, które podanie lub pismo podlegające opłacie podpisały, bądź są uprawnione do dochodzenia praw majątkowych, których podanie lub pismo dotyczy, albo w których interesie mają być lub zostały dokonane czynności urzędowe.

Powstanie obowiązku uiszczenia opłaty.

Art. 5. 1. Obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej powstaje:

1) w stosunku do podań i pism stwierdzających czynności urzędowe — z chwilą wniesienia podania, podpisania protokółu lub pisma, stwierdzającego czynność urzędową, albo wydania dokumentu.

Sposób uiszczenia.

Art. 6. 1. Opłatę skarbową uiszcza się:

1) od dokumentów wydawanych przez urząd stanu cywilnego, od pełnomocnictw, od podań i świadectw— wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt 3.

Art. 7. W przypadku uiszczenia opłaty znaczkami skarbowymi skasowania znaczków dokonuje:

1) na dokumentach wydawanych przez urząd stanu cywilnego — urzędnik stanu cywilnego przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej, na podaniach zaś i świadectwach — urząd państwowy w sposób, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu (kasowanie urzędowe); w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej, urząd państwowy oraz urząd stanu cywilnego zastosuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174).

TABELA OPŁAT SKARBOWYCH

Część I.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty zł	Stawka opłaty %
1	**Podania i załączniki wnoszone do władz i urzędów państwowych:**		
	a) Podania w każdym przypadku bez względu na ilość arkuszy	50	—
	b) „ w sprawie danin publicznych	30	—
	c) „ o zezwolenie na założenie i prowadzenie przedsiębiorstwa . . .	500	—
	d) „ na urządzenie lub zmianę instalacji w zakładzie przedsiębiorstwa, jeżeli załatwienie podania wymaga w myśl obowiązujących przepisów oględzin na miejscu	1000	—
	e) „ o nadanie uprawnień górniczych	200	—
	f) Załącznik do podania bez względu na to, czy jest nim oryginał, czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę	5	—
2	**Świadectwa (wypisy, wyciągi, zezwolenia):**		
	a) Pokwitowanie z przyjęcia podania	5	—
	b) Świadectwa wydawane przez urzędy państwowe w każdym przypadku . .	50	—
	c) Wtóropisy (duplikaty) dokumentów publicznych, sporządzone przez urzędy państwowe, odpisy i wyciągi sporządzone i poświadczone co do zgodności z oryginałem przez te urzędy, sądy lub przez notariuszów oraz wypisy aktów notarialnych — od każdej pełnej lub zaczętej stronicy	20	—
	d) Wypisy (wyciągi) i odpisy zupełne, wyciągi i odpisy skrócone), wydawane z akt stanu cywilnego — od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zawarcia małżeństwa lub zejścia	10	—
	e) Poświadczenia przez władze i urzędy państwowe oraz przez sądy i notariuszów zgodności z pierwopisem, wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony) od każdej pełnej lub zaczętej stronicy	10	—
	f) Nadanie obywatelstwa polskiego	1000	—
	g) Zezwolenie na zmianę nazwiska i imienia lub nazwiska albo imion:		
	1. w przypadkach określonych w art. 3 ust. (2) pkt 2—5 dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustaleniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 310)	500	—
	2. w innych przypadkach	5000	—
	h) Zezwolenie na nabycie nieruchomości przez cudzoziemca od minimalnej sumy nabycia (art. ustawy z dnia 24 marca 1929 r. Dz. U. R. P. z 1933 nr 24, poz. 202)	—	1

Pozycja	Przedmiot opłaty	Stawka opłaty zł	%
	i) Zatwierdzenie statutu spółki akcyjnej lub komandytowoakcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Polsce lub na powiększenie kapitału	5000	nie więcej jednak niż 10000 zł
	j) Zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji:		
	1. apteki, składu aptecznego lub hurtowni aptecznej	25000	—
	2. instytucji bankowych, kredytowych lub ubezpieczeniowych albo ich oddziałów	15000	—
	3. nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji objętych przepisem art. 3 ust. 1 lit, A i C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 17)	50000	—
	4. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiału (zezwolenie „A" — § 2 lit. a) rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 (Dz. U. R. P. nr 68, poz. 375)	30000	—
	5. przedsiębiorstw handlu zbożem lub produktami przemiału (zezwolenie „B" — § 2 lit. b) powyższego rozporządzenia	15000	—
	6. młyna handlowego (zezwolenie „C" — § 9 ust. 1 lit. c) powołanego powyżej rozporządzenia	10000	—
	7. przedsiębiorstw określonych w dekrecie z dnia 19 września 1946 r. o obrocie skórami (Dz. U. R. P. nr 49, poz. 281)	20000	—
	8. przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (dekret z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. nr 57, poz. 322):		
	a) w miastach liczących ponad 75.000 mieszkańców:		
	1. zatrudniających nie więcej niż 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny	15000	—
	2. zatrudniających więcej osób	50000	—
	b) w innych miejscowościach:		
	1. zatrudniających nie więcej niż 3 osoby łącznie z właścicielem i członkami rodziny	2500	—
	2. zatrudniających więcej osób	5000	—
	9. innych przedsiębiorstw	1500	—
	k) Potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji	1000	—
	l) Zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji itp.):		
	1. od godz. 22 do 24 na okres 3 miesięcy.	3000	—
	2. po godz. 24 na okres 3 miesięcy	5000	—
	m) Akt nadania górniczego	5000	—
	n) Karta łowiecka wydana na czas dłuższy niż 14 dni	100	—
	o) Zezwolenie na urządzenie wystawy i targów gospodarczych . . .	100	—

Część II.

PRZEPISY DODATKOWE

Nr przepisu	Treść przepisu

Do poz. 1.

1 Podanie wniesione przez jedną osobę, choćby dotyczyło dwu lub więcej spraw (przedmiotów), podlega jednokrotnej opłacie według stawki najwyższej; jeżeli z tych spraw władza uczyni przedmiotem załatwienia jedną, opłata należy się według stawki przypadającej od tej sprawy.

2 Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlegają opłacie, od załączników opłaca się jednak po 5 zł od sztuki.

3 Podania w sprawach, wymienionych w art. 38 ust. 2 i w art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego oraz w §§ 113 i 114 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. nr 304), wnoszone do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego — podlegają opłacie według poz. 1, lit. a).

4 Protokół zastępujący podanie podlega opłacie takiej samej jak podanie. Każdy zaś dalszy egzemplarz lub odpis podania, złożony wraz z podaniem, podlega opłacie jak załącznik.

Nie podlegają opłacie:

5 podania, zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy, wnioski o wydanie świadectw, których posiadanie jest przez obowiązujące przepisy nakazane ze względów publicznych, w sprawach wyborów do sejmu, do ciał reprezentujących samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego oraz komisji podatkowych, podania o wydanie świadectw upoważniających do przekroczenia granicy, przewidzianych w umowach międzypaństwowych o ułatwieniach w małym ruchu granicznym;

Do poz. 1.

podania dotyczące nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, zdrowia, ubezpieczeń społecznych, opieki społecznej, odznaczeń za zasługi publiczne, służby wojskowej i świadczeń wojennych, stosunku służbowego osób, które pozostają lub pozostawały w służbie państwowej, związku samorządu terytorialnego i innych związków przymusowych, wnoszone tak przez te osoby, jak i członków ich rodzin;

podania wnoszone przez osoby, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany władzy, mającej załatwiać podania, jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego;

podania w sprawach ustawowo przewidzianych zwolnień w zakresie danin publicznych oraz zwrotu nienależnie pobranej daniny publicznej;

podania o zapomogi lub ulgi dla osób dotkniętych klęską żywiołową, o pomoc państwową dla osadników, repatriantów, reemigrantów, zdemobilizowanych żołnierzy, w sprawach pomocy państwowej na odbudowę oraz rozbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych, na cele melioracji rolnej, o nadanie ziemi w wykonaniu reformy rolnej oraz osadnictwa, dotyczące uregulowania struktury gospodarstw rolnych (scalenia gruntów, podziału spólnot, likwidacji lub ścisłego określenia serwitutów, zamiany gruntów), o nadanie ziemi żołnierzom Wojska Polskiego inwalidom wojennym, repatriantom.

Do poz. 2 lit. b.

Takiej samej opłacie podlegają świadectwa (zezwolenia, upoważnienia itp.), wydawane przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego, a nie wymienione w § 113 rozporządzenia Ministrów: Administracji Publicznej z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. nr 54, poz. 204) i nie leżące w interesie publicznym.

Do poz. 2 lit. f-g.

Władze nadające obywatelstwo lub zezwalające na zmianę imion i nazwisk mogą zwolnić petenta od opłaty skarbowej całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.

Do poz. 2 lit. h.

Dla ustalenia stawki procentowej i obliczenia opłaty zaokrągla się podstawę opodatkowania do pełnych dziesiątek złotych w dół, opłatę zaś do pełnych złotych w dół.

Nr przepisu	Treść przepisu
	Do poz. 1 i 2. Wolne są od opłaty (zwolnienia podmiotowe): a) Skarb Państwa, związki samorządu terytorialnego — z wyłączeniem przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, niezależnie od tego, czy posiadają odrębną osobowość prawną, oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne; b) państwa obce z zastrzeżeniem wzajemności. Nie podlegają opłacie następujące podania i świadectwa: a) podania wnoszone do urzędów państwowych, sądów powszechnych, szczególnych, administracyjnych oraz wydawane przez te władze świadectwa, o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom na rzecz Skarbu Państwa (opłaty specjalne) lub są na mocy tych przepisów od tych przepisów od tych opłat zwolnione; b) podania wnoszone do organów władz samorządu terytorialnego lub wydawane przez te organa świadectwa, nawet w przypadkach poruczonego zakresu działania, o ile z mocy odrębnych przepisów prawnych podlegają opłatom samorządowym lub w myśl tych przepisów są od tych opłat zwolnione. — z wyjątkiem sporządzonych przez urzędy stanu cywilnego wyciągów aktów stanu cywilnego; c) podania i świadectwa wydawane w toku postępowania sądowo-karnego, karno-administracyjnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego; d) świadectwa szkolne, dowody tożsamości (osobiste), karty łowieckie wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych lub straży łowieckiej prywatnej, zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową; e) świadectwa, wydawane na skutek podań, wymienionych w przepisach dodatkowych do poz. 1 pod nr 5—9.

Wyciąg

z dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych art. 27 ust. 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 106).

Art. 165. 1. Jeżeli strona nie wniesie opłat i nie uiści należności z tytułu kosztów, które zgodnie z przepisami niniejszego dekretu, bądź przepisami o opłacie skarbowej powinny być uiszczone z góry, władza podatkowa wyznaczy jej termin od jednego do dwóch tygodni, celem wniesienia należnej sumy. Jeżeli w terminie tym należne sumy nie zostaną uiszczone, pismo wraz z załącznikami podlega zwrotowi lub czynność, uzależniona od uiszczenia opłaty bądź należności, będzie zaniechana.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do przypadku określonego w art. 151.

3. Władza podatkowa obowiązana jest jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty skarbowej:

1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony.

2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność dla której jest ustanowiony termin,
3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

4. Nie uiszczone przez stronę koszty postępowania podlegają przymusowemu ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej.

5. W przypadku określonym w ust. 3 pkt. 3) władza podatkowa przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatowi polskiemu, który ją doręczy stronie za uprzednim pobraniem opłaty konsularnej.

6. W razie stwierdzonego ubóstwa strony, władza podatkowa może zwolnić ją częściowo lub całkowicie od kosztów postępowania.

Warunki prenumeraty „Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego":

Przedpłata prenumeraty na rok 1948 wynosi kwartalnie . . . zł **400**·—
Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce . . . . „ **25**·—
Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egz. dowodowym . „ **300**·—

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr. IV-1480**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Adres Redakcji i Administracji: **„Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22**

Cena pojedynczego egzemplarza **150 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 45152